

[PRZYSKWIERAĆ *vb impf*

przyskwierać, przyskwirać.

e oraz a *jasne*.

inf przyskwierać. ◇ *praes 1 sg* przyskwieram. ◇ *3 sg* przyskwiera. ◇ *3 pl* przyskwierają. ◇ *praet 3 sg m* przyskwirał.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

1. Dokuczać, dawać się we znaki; infestare, insectari, persequi, premere, urere, urgere Cn: Przyskwieram/ urgeo, insto, insisto, immineo, impendo. *Volck Vvv4.*

przyskwierać komu: Do zakrystyjej [ksiądz] poszedł się rozbierać, A tęż zaś [zuchwalec] znowu imię mu przyskwierać. *Otwin(?)Erot 105.*

Szereg: »dolegać a przyskwierać«: Boć y roskofzy ciełefne/ [...] częłtokroć więłfzą częłć rozumu od cnoty odwracaią/ y bolełć/ gdy więć bárzo dolega á przyskwiera nád miarę y nád obyczay/ ludzie połpoliće trwożą y łtráfzją. *CiceroKosz 103.*

a. W walce [komu]: Vderzył Troilus mocno ná Greki/ [...] Achilles ná ten czás ná to włzytko pátrzał/ y gdy Troilus Grekom przyskwirał widział. *HistTroj I4.*

b. Naciskać, domagać się; flagitare, interpellare Cn [o co]: Król jutro wyjeżdża rano w drogę, a wszystko o list przyskwiera *PiotrDzien 293.*

2. Skwierzyć: Nieinaczey Wulkanus czáfu tákowego/ Z łoźnice do rzemiełłá włtáie kowálłkiego. [...] Po nákowálłniách rázy łrogie fie złégáią/ A łtuki łtali w łilnych lochách przyskwieráią [*stridunt VIII 420*]/ Po piecách włzędy wkoło łzumią ognie z piłkiem *VergKoch 230.*

Synonimy: **1.** *dogrzewać, dojeżdżać, dokuczać, dopiekać, dręczyć, przypiekać, przypierać;* **b.** *dokuczać, dopierać, przyciskać.*

Formacje współrdzenne cf DOSKWIERAĆ.